גמ' תרי קראי כתיבי בנותר. חד בפסח וחד בתודה: תליפין. מפרש מודעו ומנדבה וספרים מחרת מתחיל ומנלפת הרמשודה הוא שניה חלופי תודה וקרבנה: **וולדות ממורה** [ח]. ולך תודה ותמורת תודה וכולן קריבין כלמ"ל בנכורות (יד:) רק קדשין הלו התמורות לשר יהיה [ט] לך הלו הוולדות נכולן לני קולא בהן תשא ובפח וגו': **ס"ל ובשר.** להוה ליה למכתב ותודעו ביומו יאכל הוה ליה קרא יתירא לדרשא: **שלמי נזיר.** לול נזיר הטעון לחם כמותה [י]: **ושלמי פסח.** חגיגת לרבעה עשר. לבל שלמים בעלמא לא מלי לרבויי להא כתיב בהדיא בהו שני ימים [כ] ביום זבחם יאכל ליום השלישי ואם ממרת: **ס"ג ג"כ לימא קרא לא פוסיפו. כלכתיב בכל מלר שלר יהודה ע"כ שבעת הוא.** ולא מלינו לקרא לגלא ס"ל להוליל ומיפסיל בהולחה ובהינוח מיפסיל נמי במחשבת הולחה והינוח: **שאם הניח למחר שהוא פסול. מ"ו דם** נפסל בשקיעת חמה: **ונפלוג נמי ר' יהודה בכולהו.** הוליל וטעמא מהלי שבשת הוא נפלוג בכולהו הך דתמני' דקתני כשר. ומשנינן בהי מיניהו נפלוג: **מי קא מיפסיל.** לם היה שובר לת העלמות לו לוכל נג: **שיקריבוהו טמאים מי קמיפסיל.** והלי יא] יקריבוהו בלימורין קלמר דומיל לילכלוהו יב] בשר וכן לם יאכלו טמאים לו עלים זבח שנזרק דמו בהלכתו מי פסיל הקרבן למפרע מלרעות: **ס"ג לישנא אחרינא לל ר"מ.** מי יאמע לו להקריבו בפסול הכהנים טמאים לל יאמעו לו וכן העלים להקריב למזבח בעבירה לו לאכול קדש בעבירה הלכך לין מחשבתו מחשבה בדבר התלוי בלחרים: **נערב** (ב) **דמן בדש בו.** כולי הלי מתיובת לולמר ולל ליפלוג בלעבד דמה בו] לין לם מבטל לם וכיון דעיבוד לל פסיל מחשבת עירוב [נמי] לל פסיל: **ליתן לם הניתנין בו.** (ג) ליפלוג יג] בחשבה שלא במקומו: **ר' יהודה לטעמיה דאמר.** לפילו יהביה מוך למקומו לל מיפסיל זיבחו מלרעות לשלא במקומו כמקומו דמי בפ"ב [לעיל כו:] לפוקימתא מתניתין יד] לחיבה לימן לת הניתנין למטה למעלה בו' דס"ל לתנא לשלא במקומו כמקומו דמי: **ולפלוג** (מהר"פ) בניתנים בפנים שנתנן בחוין. עיין תוס' (לף כו ע"ב) ד"ה אמר שמואל: **תוד"ה** שיאכלוהו טמאים בו' מיפסיל קרבן טלרצונה. ני"ב, והלל הוא עלמו שלא נקלעו לימורין לכאן. וה"ת בלעבד דמו למתר מחמת פסול[בב] וה"ל דגזירה מקלת לם לטו כולו לם (מהר"פ) **בא"ד** אבתי קשה טלהוליאו לחוין. ה"ל דטעמא דלהניח לימורים לו להוליאו כולהו כדפי' לעיל משום דגזירה לטו להניח כל דמו לו להוליאו ובהכי מיפסיל הקרבן, לבל בשיקריבוהו טמאים לו שייך למגזר כלן כיון דלחר כידו לעשות (מהר"פ ד"ה):

בפנים בחוץ ואת הניתנין בחוץ בפנים שיאכלוהו טמאים שיקריבוהו טמאים [ט] שיאכלוהו ערלים ושיקריבוהו ערלים לשבר עצמות הפסח לאכול הימנו נא ולערב דמו בדם הפסולים [א]כשר שאין מחשבה פוסלת אלא בחוץ לזמנו וחוץ למקומו [ב]והפסח והחטאת שלא לשמן: **גמ'** מ"ט דרבי יהודה אמר רבי אלעזר תרי קראי כתיבי בנותר כתוב אחד אומר [ג]לא תותירו ממנו עד בקר וכתוב אחד אומר [ד]לא יניח ממנו עד בקר אם אינו ענין להניח [א] תנהו לענין מחשבת הינוח ורבי יהודה האי קרא להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה לכדתניא [ב]ובשר זבח תודת שלמיו [ג]למדנו לתודה שנאכלת ליום ולילה חליפין [ד]וולדות [ה]תמורות מנין ת"ל ובשר [ג]וחטאת ואשם מנין ת"ל זבח ומנין לרבות [ו]שלמי נזיר [ז]ושלמי פסח ת"ל שלמיו לחמי תודה וחלות ורקיקים שבנזיר מנין ת"ל קרבנו כולן קורא אני בהן לא יניח א"כ לימא קרא [ב] תותירו מאי לא יניח אם אינו ענין להינוח תנהו ענין למחשבת הינוח התינח להניח להוציא מאי איכא למימר ועוד טעמא דר' יהודה סברא הוא דתניא [ח]אמר להם רבי יהודה אי אתם מודים שאם הניחו למחר שהוא פסול אף חישב להניחו למחר פסול [ג] אלא טעמא דרבי יהודה סברא הוא וניפלוג נמי ר"י בכולהו בהי ניפלוג בשובר עצמות הפסח ולאכול ממנו נא זיבחא גופיה מי מיפסיל ע"מ שיאכלוהו טמאים ושיקריבוהו טמאים זיבחא גופיה מי מיפסיל שיאכלוהו ערלים ושיקריבוהו ערלים זיבחא גופיה מי מיפסיל לישנא אחרינא כל כמיניה לערב [ט] דמן בדם הפסולין [י]רבי יהודה לטעמיה דאמר אין דם מבטל דם ליתן את הניתנין למעלה למטה למטה למעלה [י]רבי יהודה לטעמיה דאמר שלא למקומו נמי מקומו קרינא ביה וליפלוג בניתנין בפנים שנתנן בחוץ והניתנין בחוץ שנתנן בפנים קסבר רבי יהודה בעינן [יא]מקום שיהא משולש בדם בשר ובאימורין ומי איתי ליה לרבי יהודה האי [ו] סברא[יב] והתניא רבי יהודה אומר [ז]דבר רע ריבה כאן חטאת ששחטה בדרום וחטאת [ח] שנכנם דמה לפנים פסולה ולית [ו] לרבי יהודה שלישי [י]והתנן אמר רבי יהודה הכנים בשוגג כשר הא במזיד פסול וקי"ל [כ]בשכיפר השתא ומה התם [ז] עיילי עיילא אי כיפר אין אי לא כיפר לא הכא דחשיב חשובי לא כל שכן תרי תנאי ואליבא דרבי יהודה וסבר ר' יהודה חטאת ששחטה בדרום בזימורין קמחר ולל נדם דומיל ליהלכולהו [בב] נכשר דמס יהלו מלגו מו ערלים זב שנזרק דמו בהלכתו מי מפסיל קרבן מלרעות ומ"ת מיבב להניח לימורים למחר לו [בה] כמוך למאי פסול הלל מס היית לימורים על למחר לו [בו] כמוך כיון שנזרק דמו בהלכתו לל נפסל קרבן מלרעות ומ"ל הלל דמי להניח לימורין למחר מי עדיל ממחשבתו [בז] מיפסיל כוליה קרבן בקדשים הנאכלים ליום ולילה לכיון דהוו לימורין בעין [כ] כל כמה הלל מיקטרי לל מחשבי נבר מחוץ למקומו וכבר נחלה מלגו מטי למחר מפסיל נבר מחוץ למקומו וכבר נחלה שיקריבוהו טמאים לל מיפסיל נבר חדל דהקריבוהו טמאין מס עלו לל ידלו ועוד טעמלו לימורים לו מלדו מחשבתי נבר נחלה בחוץ למקומו [בח] מלכתי קשה מלהוליחו לחוץ לו מלי קלי לימורין לממי מיפסיל ר' יהודה הלל מס עשה כן לל נמנע הדם בכך מלרעות וגם נבר מיחתי בחלילה לכיון שהוליא לימורים בחוץ למקומו שהיא מועלת למחשבת חוץ למקומו שהיא מועלת הלל לו בקדשי קדשים שחיבב עליהם לחוכלם חוץ לעזרה, לו בקדשים קלים לחוכלם חוץ לעיר, פרט לממחר לחוכל בהיכל הלל מיפסיל, דבעינן שיחבב על מקום המטוכם: **בדם בבשר ובאימורין.** היינו חוץ לעזרה בשעת היחר הבמות, לחיקוני היכל שלין בו הקטרת לימורין ולל חלילה נבר (לעיל כט.):

תרי קראי כתיבי בנותר. חד בפסח וחד בתודה וקימה דדרים בפסח לינו [בב] דמפסח היכי ילפי' שלר נותר: **שלמי פסח.** פירמתי בפ"ק קמוך [בג] לתחילתו (לעיל ט.) [ט]: **שיאכלוהו טמאים** ויקריבוהו טמאים זיבחא גופיה מי מיפסיל. פי' בקונטרס הלל ד"ת מיפסיל בלא הקרבת הדם ולל הקטרת הלימורין ולל מלקת הדם ולל שפיכת הדם לל"ת מיפסיל בלא הקרבת הדם ולל הקטרת הלימורין ולל מלקת הדם ולל שפיכת הדם ול